

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. V. De compurgatorum qualitate, juramento, & numero.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

dando scilicet, consulendo, aut aliter favorem, vel autoritatem tribuendo, nec suo nomine factum, ratum habendo: & quamvis Episcopus, ordinarii jurare non debeat taliis laciis Evangelii, sed sufficiat, si juramentum illiprestandum sit, ut juret praepositus Evangelii coram se, in hoc tamen speciali purgationis causa vult Pontifex, ut juret tangendo Evangelia. Secundo, ut habeat certos compurgatores, viros honestos, qui sint bona opinione, & jurent de credulitate, sive jurent credere se, quod verum juraverit, qui se Canonice purgare debet, prout paulo post pluribus dicetur.

§. IV.

Quomodo procedendum sit contra infamatum de crimine, negligentem famam suam, sive se purgare ab infamia?

DE hac materia in cap. *Si quis 2. b. t.*, & in cap. *Inter sollicitudines 10. eod.* statuitur, ut si quis de crimine (quod permanentes & successivum est) infamatus sit, ipse tamen famae sua negligens infamiam hanc insuper habeat, Episcopus contra eum inquisitionem instituat, ut de infamia certitudo habeatur, & si desit accusator, ter legitimè juxta sanctorum Evangelicas monitum, si se non emendaverit, ab officio suspendat, quo usque se purgaverit ad arbitrium Iudicis, ne populus in eo scandalum patiatur. Si vero crimen, de quo infamatur, momentaneum sit, & ex integro jam preterierit, nihil opus est monitionibus praeviis, quæ in ordine ad emendationem in tali cau-

frustranez essent, sed potest Index infamato, si legitimè constet de infamia, statim indicere purgationem Canonica, in qua si deficiat, tanquam convictus (præsumptivè saltem) condemnari debet.

§. V.

De compurgatorum qualitate, jureamento, & numero.

OMNIA HAC ex dictis jam colligi possunt: primò scilicet, quod compurgatores hi debeant esse vii honesti, probata vita, & qui notitiam illius habent, cuius sunt compurgatores, cap. *Cum 7. b. t.* (ut ne occasio detur, aut periculum sit perjurii) qui sint vicini, cap. *Cum dilectus 11. b. t.* tolerati ab Ecclesia, ne que in iudicio propter crimen condemnati, cap. *Constitutus 9. b. t.* ejusdem ordinarii, cum purgando, ordinis, Episcopi scilicet, si sint Episcopi compurgatores, Presbyteri, si pro Presbytero compurgatores sint, Clerici, si pro alio Clerico, &c. vel si hi desint, & haberi, aut admitti non possint, alij etiam, tam viri, quam foeminae admitti possint argum. cap. *Cum in juventute 12. b. t.* & *Juxta Glossam in canon. Clerici 32. V. aliqui. dis. 81.* Jurare autem debent hi compurgatores de credulitate, sive quod credant secundum suam opinionem, & conscientiam, verum dicere eum, qui suam infamiam purgat cap. *de testibus 13. b. t.* ad cavendum periculum perjurii, si de veritate jurare tenerentur. Ad numerum denique compurgatorum quod attinet, varius ille pro diversis purgationibus fuit, prout iura antiqua ostendunt, nunc

Nunc quinque, nunc septem, nunc plures etiam compurgatores adhibendo, hodie numerus hic est arbitarius, secundum Iudicis, qui purgationem indicit, arbitrium destinandus, spectata qualitate personæ purgantis, & spectata qualitate delicti, gravitate infamæ.

§. VI.

*De effectu purgationis Canonice,
& paenitentia deficiente in illa.*

Effectus purgationis hujus est, ut ea legiunè peractâ, absolvatur, qui se purgavit à suspensione, si quæ precessit, & ab infamia criminis, ratione cuius se purgavit, eam. *Habet b. caus. 2. q. 5.* & prout sumitur ex cap. Extuarum 8. b. t. ita ut regulariter non possit purgatus iterum accusari de delicto hoc, nisi nova

infamia ejusdem criminis exorta sit, & absens fuisset, non tamen per consummacionem, accusator, quando purgatio habuit, qui plenè probare crimen posset, & vulnus crimen illius probare, qui se purgauit videbatur, cum de eodem crimen quæri quidem sepius non posset, sed tamen etiam non debeant mancipi punita, presentium, si per multam lapsitas acquisita fuit.

Qui vero in purgatione Canonice deficit, habetur pro convicto, ut dictum, & eadem pena Canonica puniri, scilicet de crimine per legitimis probationibus convictus fuisset, cap. eim P. 7. 3. sufficientem h. t. juncta Glosa V. Primum cum presumptio probabilitate vel iniuria translat in violentiam, si res in purgando deficit.

TITULUS XXXV. DE PURGATIONE VULGARI.

Purgatio vulgaris dicitur illa, quæ à vulgo inventa, vel usu introducta sunt contra formam Canonicam, & à Sacris Canonibus reprobatur, ut quæ magis ex diaboli, quam ex Dei instinctu originem suam accipit: sic à jure Canonum reprobatur purgatio facta per duellum cap. Curat, b. t. purgatio facta per iudicium ferti carentis, vel aquæ ferventis,

seu calidæ cap. Dilat. 3. 1. 1. purgatio facta per aquam frigidam, op. de inuarum 8. de purg. Canon. Si purgatio superstitione probations, in uteriusmodi ex purgatione vulgaris habet rectitudinem possit, & debet cap. Significare a b. t. etiam ab canon. furent appellatum, cum lata sit ex fallacibus & equivocationibus.

